

en Bestemmelse fra Halvtredserne, saa vidt jeg erindrer, — jeg har ikke set det efter — som gaar ud paa at sikre de militære Underklasser en fortrinnsvis Ret til at komme ind i Stillinger som Politibetjente, Arrestforvarere, Vægttere o. s. v. Da man i 1867 vedtog Landkommunalloven, tænkte man vist ikke paa dette Forhold, i hvert Fald har jeg ikke kunnet finde noget derom, men da man Aaret efter vedtog Købstadkommunalloven, forhandlede man derom, og naaede en Overenskomst, som fik sit Udtryk i denne Lovs § 18, der gik ud paa, at denne Fortrinnsret skulde bevares i 10 Aar og derefter bortfalde. Derefter bortfaldt den altsaa for Købstædernes Vedkommende den 1. Januar 1879, og det daværende Krigsministerium og Marineministerium havde den Opfattelse, at Analogien maatte virke saaledes, at dette ogsaa maatte gælde for Landjurisdiktionerne. Men saa kom der et Tidspunkt, hvor man gravede gamle Love op, ikke just dem, Befolkningen holdt mest af, tværtimod saadanne, som man ikke syntes om — saaledes kom det i hvert Fald til at se ud — og da opdagede man, at denne Fortrinnsret ikke var sat ud af Kraft for de Bestillingers Vedkommende, hvortil Amtsraadene havde Besættelsesret, om end den var det for de Bestillinger, hvortil Byraadene eller Byraadene i Forening med Amtsraadene havde Besættelsesretten. Fortrinnsretten praktiserede man saa igen under megen Modstand fra Amtsraadernes Side; jeg ved, at man sloges ret stærkt derom, for Amtsraadet er temmelig stærkt, idet det bestemmer Lønnen, medens Ministeriet bestemmer Manden, saa Amtsraadene kunde nok staa sig. Men Forholdet er uheldigt, og man burde have rettet det og havde sikkert ogsaa gjort det, hvis man havde haft Øje derfor, i 1902. Men man gjorde det ikke den Gang. Nu er Tidspunktet kommet, da man atter kan gøre det, uden noget større Apparat, ved en lille Bestemmelse paa det omhandlede Lovforslag. Jeg skal henstille til Ministeren og det Udvalg, der faar med Sagen at gøre, at søge at faa indført en saadan Bestemmelse.

Blem: Da jeg havde Ordet i Gaar, talte jeg ikke om Forslaget til Lønningslov for Landpostbudene. Jeg havde tænkt at vente med det, til Forslaget kom til Behandling. Da imidlertid flere ærede Talere allerede have udtalt sig om dette Forslag, vil man vist finde det naturligt, at ogsaa jeg som Ordfører for mit Parti udtaler mig derom.

Lovforslaget byder Landpostbudene en Lønforhøjelse, der tilsammen beløber sig til 510,000 Kr. Naar der tales om Landpostbudenes daarlige Kaar, vil jeg dog henvise til, hvad vi have gjort for dem i de sidste Aar. I 1899—1900 vedtoges paa Finansloven en Forhøjelse af 20 pCt. af Lønningen, og samtidig bevilgede man 50,000 Kr. til deres Alderdomsforsørgelse. I 1902 forhøjede man ved Postvæsenets Lønningslov Landpostbudenes Alderstillæg, idet man gav dem et 5te Alderstillæg og nedsatte Tidsgrænsen for disse Tillæg fra 5 til 4 Aar. Disse forskellige Lønningsforbedringer androg tilsammen 460,000 Kr. For 3 Aar siden bevilgedes paa Finansloven 27,000 Kr. til Lønning paa Sygedage og 28,000 Kr. i Huslejetillæg. For 2 Aar siden vedtog man en Pensionslov, der androg saadan noget som 20 pCt. af Lønningen og vil komme til at koste Staten 450,000 Kr., naar den virker i sin fulde Udstrækning, medens den kun koster omtrent 150,000 Kr. straks. Samtidig bortfaldt ganske vist Tilskuddet paa Finansloven til Alderdomsforsørgelse, der nu var naaet op til 70,000 Kr., men alt i alt er der dog givet Landpostbudene over 1 Mill. Kr. i Løbet af omtrent 8 Aar. Det synes mig derfor ikke rigtigt at tale om, at man byder Landpostbudene Sulteløn, eller at bebrejde dette Ting, at det med Hensyn til disse Tjenestemænds Løn ikke er fulgt med Tiden.

Jeg tror, det er fuldstændig rigtigt, at den højtærede Indenrigsminister har fremsat dette Forslag sammen med det store Lønningsforslag, for at det kan komme med ind under den samlede Overvejelse. Indenrigsministeren har tillige foreslaaet ny Lønningsskalaer efter samme Regler som i den store Lov, saa at København og Omegn danner en Afdeling for sig, hvor der begyndes med 960 Kr., og hvor der gives Alderstillæg saaledes, at vedkommende efter 16 Aars Forløb naar op til 1,200 Kr. For de større Byer begyndes der med 912 Kr., og man naar der op til 1,150 Kr. efter 16 Aars Forløb; i mindre Byer begynder man med 864 Kr. og naar efter 16 Aar op til 1,104 Kr., og paa Landet begynder man med 800 Kr. og naar efter 16 Aar op til 1,040 Kr. Dette er selvfølgelig med fuld Dagtjeneste med 4 Mils daglig Budgang. Ved en kortere Budgang reduceres saa vel Lønnen som Alderstillægene herefter. Men naar hertil kommer Beklædning, Betaling for Sygedage og Pension, kan det vist ikke nægtes, at naar denne Lov udkommer, er